

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010080
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813010080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.05.2013, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediacich Gizely Belákovej a Márie Leškovej, v trestnej veci obžalovaných E. K. a spol., takto

r o z h o d o l :

1. Obžalovaný E. K., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom W., Q. Č.. XXX/XX, nezamestnaný, t.č. vo výkone trestu ÚVTOS Prešov,
2. Obžalovaný N. D., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom W., Q. Č.. XXX/XX, nezamestnaný,
3. Obžalovaný S. F., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, t.č. bytom W., U. Č.. Q., žiak SOŠ v Rožňave,
4. Obžalovaný K. L. Q., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, t.č. bytom W., D. Č.. X, žiak SOŠ Spišská Nová Ves,

s ú v i n n í,

že

1. všetci štyria obžalovaní dňa 09.11.2012 v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod. v Rožňave na ulici Letnej pod vplyvom alkoholických nápojov najprv obžalovaní E. K. a N. D. fyzicky napadli S. W. tak, že ho obžalovaný E. K. zhodil na zem a obžalovaný N. D. ho viackrát kopol do hornej časti tela a najmenej raz do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie ľavej ušnice bez práceneschopnosti a následne všetci štyria obžalovaní fyzicky napadli D. J. tak, že ho zhodili na zem, kde ho opakovane bili päsťami a kopali do hlavy, čím mu spôsobili zranenia a to viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný E. K. mu najmenej dvakrát udrel hlavou o betónový chodník, v dôsledku čoho poškodený D. J. utrpel zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkového laloka mozgu a pórúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu s dobou liečenia až doposiaľ,

2. obžalovaný E. K.

dňa 25.10.2012 v čase okolo 20.00 hod. v pohostinstve Belito na ulici Zlatej v Rožňave, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tam sediaceho A. K. tak, že ho najmenej raz udrel hlavou - čelom do jeho tváre a najmenej dvakrát ho udrel päsťou do tváre, čím mu spôsobil obojstranné pomliaždeniny tváre, okoloočnicovú krvnú podliatinu vpravo a odreninu na chrbte nosa s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

obžalovaný E. K. v bode 1.

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaní N. D., S. F. O. K.. L. Q. v bode 1. spoločným konaním

- inému úmyselne ublížili na zdraví,
- fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti tým, že napadli iného,

obžalovaný E. K. v bode 2.

fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný E. K. v bode I.

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 246/2012 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 246/2012 Z.z.

obžalovaní N. D., S. F. O. K.. L. Q. v bode I.

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 246/2012 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 246/2012 Z.z.

obžalovaný E. K. v bode 2.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 246/2012 Z.z.

a súd ich za to

o d s u d z u j e :

Obžalovaného E. K. podľa § 155 ods.1 Trestného zákona s použitím § 41 ods.2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6,5 (šesť a pol) roka
n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného N. D. podľa § 364 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2, § 36 písm.ii, § 37 písm.h/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá a podľa § 50 ods.1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaného S. F. podľa § 364 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2,4, § 37 písm.h/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá a podľa § 50 ods.1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaného K.. L. Q. podľa § 364 ods.1 Trestného zákona s použitím § 117 ods.1, § 38 ods.2,3, § 36 písm.j/,ii, § 37 písm.h/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť)mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá a podľa § 119 ods.1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd ukladá všetkým obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXX škodu vo výške 307,60 Eur a obžalovanému

E. K. ukladá povinnosť uhradiť poškodenému D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXX škodu vo výške 3.152,90 Eur.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému E. K. uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Krajská pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 3.569,29 Eur a Zdravotnej poisťovni Dôvera a.s..Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 27,11 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Rožňave podal obžalobu na obžalovaných pre spolupáchateľstvo podľa § 20 Trestného zákona zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, ako je to popísané pod bodom 1. obžaloby a na obžalovaného E. K. aj pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, ako je to popísané pod bodom 2. obžaloby.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom 1. a 2.

Obžalovaný E. K. na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku prehlásil, že je nevinný zo skutkov kladených mu za vinu. Na rozdiel od prípravného konania, kde využil právo nevypovedať, na hlavnom pojednávaní vypovedal. Ku skutku pod bodom 1. vypovedal, že v kritický večer spolu s obžalovanými, poškodenými a inými popíjal na Ulici letnej v Rožňave v blízkosti budovy Červeného kríža. Počas popijania vznikol konflikt medzi obžalovaným K.. Q. a poškodeným W.. Pri tomto konflikte ich chcel od seba oddeliť, no pritom všetci traja spadli na zem, on na poškodeného W.. Keď boli na zemi poškodenému W. dal 2 facky a obžalovaný D. kopol poškodeného W. do hlavy. Následne zozadu dostal päťou do hlavy, myslel si, že ho udril D. a preto mu dal facku. V blízkosti v tom čase bola prítomná jeho matka, I. I., obžalovaný F. a poškodený D. J.. Potom videl, asi na vzdialenosť 5 m ako obžalovaný F. poškodeného D. J. strčil na zem tak, že si tento pri páde udril hlavu. Keď bol na zemi, kopali do poškodeného J., obžalovaný D. ho kopal do tela, obžalovaný K.. Q. ho 3 krát kopal do brucha a obžalovaný F. mu kopal do hlavy. Tento mu tiež niečo povedal a 2-krát alebo 3-krát mu udril hlavu o betónový štrk. V tom prichádzalo auto z rohu bytovky a všetci sa rozutekali. On vtedy pristúpil k poškodenému, čupol si k nemu, chytil poškodeného za hlavu a prisunul k sebe. Chcel zistiť, či vôbec žije, okolo neho bola kaluž krvi. Keď policajné auto bolo bližšie, s mamou sa zľakli a odišli preč, aby to nebolo na neho. Ďalej vypovedal, že obžalovaný F. mal dosť vypité, bol rozzúrený a on sa z toho zľakol. Tvrdil, že poškodeného J. neudrel, ani to nestihol urobiť a nesedel na ňom. Podľa neho poranenia poškodenému J. spôsobil obžalovaný F., lebo len on mu kopal do hlavy a dvakrát mu hlavou udril o betón, na ktorom boli malé kamienky. Priznal, že aj on mal vypité, ale ostatní mali viac vypité. V čase keď obžalovaný F. strhol poškodeného J. na zem, v blízkosti bola jeho matka, O. I., F. Q. a O. T.. W. tam neregistroval, podľa neho on odbehol volať pomoc. To, že obžalovaný F. poškodenému J. buchol o betón hlavu, videla jeho matka a mohla to vidieť aj I.Á.. Dodal, že obžalovaný F. sa rozplakal a obrátil sa so slovami k jeho matke, aby nepovedala, že to on urobil, lebo sa bál, že ho zabil. Pokiaľ T. tvrdí, že to on poškodenému búchal hlavu o betón, tak takto tvrdí preto, lebo mu chce ublížiť a obžalovaného F. sa zastať. Všetci sa dohodli proti nemu, lebo potom, ako sa to stalo šli na byt S. D..

Obžalovaný E. K. aj ku skutku pod bodom 2. sa vyjadril, že je nevinný. Tvrdil, že s poškodeným K. v pohostinstve Belito v kritický večer konflikt nemal a ani sa ho nedotkol. Vypovedal, že v kritický večer prišiel spolu s X. a Š. do pohostinstva Belito, doniesli si so sebou víno a on pýtal od čašníčky poháre, do ktorých si chceli víno naliať, no táto mu ich nedala, lebo nedovolila, aby v pohostinstve pili vlastné víno. Napriek jej nesúhlasu on zobral poháre a začali piť. Sedeli vedľa stola, kde sedel poškodený s kamarátom. Poškodený však začal búchať do paravanu, ktorý oddeľoval ich stoly a začal nadávať do Rómov, nato vstal W. X. a obľial poškodeného pivom. Potom on zobral poháre, z ktorých pili víno, odniesol ich k pultu a medzitým vošla do pohostinstva policajná hliadka. Nevidel, že by niekto udril poškodeného, videl iba to, ako ho W. X. olial pivom. Nevie kto spôsobil poranenia K., pokiaľ X. tvrdia, že to bol on tak to preto, lebo chcú všetko zhodiť na neho.

Obžalovaný S. F. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdil, že je nevinný, pretože do poškodeného J. nekopal, kopali do neho keď ležal na zemi obžalovaní D., K., Q. O. K.. Obžalovaný K. mu aj 3-krát skočil na hlavu nohami. Ešte predtým obžalovaní K. a D. fyzicky napadli W.. V kritický večer vypil asi 3 deci vodky, pili aj ostatní. Nevedel povedať ako sa poškodený J. dostal na zem, i keď prípravnom konaní tvrdil, že ho podkopal obžalovaný D.. Keď bol poškodený na zemi, prišiel k nemu spolu s W. a vtedy videl, že obžalovaný D. kopal poškodeného do oblasti hrudníka, obžalovaný K., Q. ho kopal do oblasti nôh a obžalovaný K. stál obkročmo nad poškodeným. Snažil sa im zabrániť v ďalšom útoku na poškodeného tak, že najprv odstrčil obžalovaný K., Q. O. D. a práve vtedy mohol o poškodeného J. zakopnúť. Obžalovaného K. z poškodeného J. stiahla jeho matka. Potom videl ako W. držal hlavu poškodeného, vtedy v blízkosti registroval T.Ú. aj I.. Rozhodne poprel, že by on hlavou poškodeného udrel o betón ako to tvrdil obžalovaný K.. Keď videli prichádzať policajné auto rozutekali sa, následne sa stretli a odišli na byt S. D. spolu s obžalovanými D., K., Q., dievčatami T. a D.. Tvrdil, že o tom, čo sa stalo na byte D. sa nerozprávali. Pokiaľ pri rekonštrukcii tvrdil, že obžalovaný K. poškodeného J. 2-krát udrel do hlavy a najmenej 3-krát kopol do hlavy a na hlavnom pojednávaní, ako aj vo výpovedi v prípravnom konaní tvrdil, že mu oboma nohami šľapol na hlavu, tento rozpor odôvodnil tým, že na všetko sa dobre nepamätal, pri rekonštrukcii si nebol 100 % istý, či mu šľapol na hlavu alebo kopol do hlavy, ale teraz už vie, že mu šľapol na hlavu.

Obžalovaný N. D. potvrdil, že v kritický večer popíjal s obžalovanými, poškodenými W., J. a dievčatami pri garážach na Ulici letnej v Rožňave, za budovou Červeného kríža. Počas popíjania došlo ku konfliktu medzi obžalovaným K. a W., spolu s ňaťahovali a pritom spadli na zem. Ešte predtým ako spadli na zem dostal od obžalovaného K. facku na tvár a keď sa ho opýtal prečo ho udrel, povedal, že si ho pomýlil s D. J.. V tom čase poškodený J. s T. stáli od nich necelých 10 m. Spolu s obžalovaným F. a obžalovaným ml. Q. sa rozbehli za poškodeným J., keď dobehli k nemu sa začali hádať, prišiel tam aj obžalovaný K. a poškodený W. a tam sa znova dostali do konfliktu, spadli na zem a vtedy 2-3 krát kopol do W. do hornej časti tela a keď sa otočil poškodený J. bol na zemi, no nevidel ako sa tam dostal. Ležiaceho J. kopol 2-3 krát do nôh preto, lebo dostal za neho facku od obžalovaného K.. Keď kopal do poškodeného J., obžalovaný K. stál nad poškodeným J., na to on od nich odišiel na vzdialenosť 2-3 m a následne videl, ako obžalovaný K. sedel alebo čupel na poškodenom J. a videl len to, ako sa mu pravá ruka hýbe do boku. Túto skutočnosť obžalovanému K. potvrdil aj priamo do očí pri vykonanej konfrontácii. Obžalovaného F. videl stáť pri hlave poškodeného J. a obžalovaného ml. Q. videl stáť pri jeho hrudi. Matka obžalovaného K., ktorá stála na pravej strane ťahala obžalovaného K. z neho a niečo kričala. Videl tiež T. čupieť pri hlave poškodeného. Potom videl, že prichádza policajné auto a utiekli preč. Na všetko sa dobre nepamätal, lebo bol opitý. Tvrdil však, že obžalovaný F. ho od poškodeného J. neťahal preč. Priznal, že potom, ako sa rozutekali od poškodeného J., stretli sa na byte D., všetci, okrem obžalovaného K., jeho matky a poškodeného W.. Na byte však nehovorili o tom, čo sa stalo. On nevidel, že by obžalovaný K. šľapol na hlavu poškodenému J. a nevidel ani to, že by obžalovaný F. buchol poškodeného hlavu o betón. Nevedel povedať, kto mohol poškodenému J. spôsobiť poranenia popísané v obžalobe. Ľutoval, že fyzicky napadol poškodených W. a J..

Obžalovaný ml. L. Q. vypovedal, že v kritický večer, keď popíjali, poškodený J. udrel obžalovaného K. zozadu do hlavy a na to poškodený J. ušiel, on to však nevidel, že ho udrel, len to počul od iných. Na to obžalovaný K. udrel obžalovaného D., lebo si myslel, že ho tento udrel. On sa pritom ňaťahoval s poškodeným W. a zamiešal sa aj obžalovaný K., pri tomto ňaťahovaní všetci traja spadli na zem. V tom čase poškodený J. stál na rohu budovy a on spolu s obžalovanými D. a K. sa rozbehli k nemu, nevedel povedať, či obžalovaný D. alebo obžalovaný K. do poškodeného J. strčili, no tento spadol na zem a keď bol na zemi, on ho kopol 3-krát do hrudníka. Na zemi poškodeného J. kopal do hlavy obžalovaný K., kopal do neho aj obžalovaný D.. Tvrdil, že keď kopali do neho, obžalovaný F. sa snažil ich rozdeliť. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že spolu s D. kopal do hrude a hlavy tak je to pravda, lebo on sa vtedy lepšie pamätal. Keď kopal do poškodeného J. tento bol skrčený, bránil si hlavu, ležal na betóne na boku. Následne, keď z miesta utekali preč, videl, ako prišla k poškodenému T. a zdvihla mu hlavu. V blízkosti poškodeného videl aj poškodeného W. a mamu obžalovaného K.. Nevidel, že by obžalovaný K. šľapol na hlavu poškodenému alebo že by obžalovaný F. búchal mu hlavu o betón. Ľutoval, že fyzicky napadol poškodeného J..

Vina obžalovaných mimo vlastného čiastočného doznania sa a vzájomného usvedčenia bola preukázaná výpoveďami svedkov, znaleckým dokazovaním, ako aj listinnými dôkazmi.

Poškodený S. W. vypovedal, že kritického večera s poškodeným J. prišli do Rožňavy autobusom okolo 19.00 hod., šli za kamarátom na Vargove pole, kde sa stretli s obžalovaným E. K., ktorý už mal vypité a šli spoločne piť za budovu Červeného kríža, kde pili. Počas popíjania mal konflikt s obžalovaným ml. Q., zamiešal sa do toho aj obžalovaný K., strčili do neho a všetci traja spadli na zem. Na zemi kľáčal na ňom obžalovaný K., obžalovaný F. sa ich snažil od neho oddeliť. Keď bol na zemi, obžalovaný D. kopol do neho, potom keď videli, že poškodený J. odtiaľ uteká preč, rozbehli sa za ním obžalovaní ml. Q., D. a K.. Obžalovaný F. s matkou obžalovaného K. pomohli mu vstať zo zeme. Keď vstal bežali k poškodenému J., ktorý ležal na zemi, ako sa dostal na zem to nevidel, videl však, že z jednej strany v oblasti hrudníka stál vedľa poškodeného J. obžalovaný D. a na druhej strane stáli obžalovaný ml. Q. a K., K. bližšie k hlave. Videl ako všetci ho kopali od pása hore. Podľa neho do hlavy mu kopal obžalovaný K., lebo on bol bližšie k hlave, no priame kopy do hlavy nevidel. Snažil sa poškodenému J. pomôcť, odstrkával ich od neho, no obžalovaný ml. Q. a K. strčili do neho tak, že spadol na zem s obžalovaným K., ktorý si mu sadol na hrud'. Keď bol na zemi počul kopance do poškodeného J. a krik, tento robili obžalovaní D., Q. a F.. Následne videl, keď sa približovala policajné auto, ako obžalovaní F., Q. a D. utekali preč, odišli odtiaľ aj obžalovaný K. s matkou, on si kľakol k poškodenému J. a položil mu pod hlavu kabát. Tvrdil, že každý z obžalovaných do poškodeného kopal, každý ho bil a chce, aby všetci štyria niesli zodpovednosť a pykali za to, čo urobili. Ďalej vypovedal, že v blízkosti toho miesta, kde ležal na zemi poškodený J. boli aj svedkyne I., T. a matka obžalovaného K.. On vypil kritického večera dosť, miešal, pil víno, ako aj alkohol. Pili však všetci. Tvrdil, že on nevidel, že by T. držala D. hlavu po tom, keď už prestali na neho útočiť.

Svedkyňa O. T., rovnako ako v prípravnom konaní vypovedala, že v kritický večer spolu s obžalovanými, poškodenými, I. I., S. D. popíjali za budovou Červeného kríža v Rožňave. Bola tam aj matka obžalovaného E. K., ktorá však nepila. Vypila asi 2-3 dvojdecové poháre vína. Počas popíjania vznikla hádka medzi obžalovaným ml. Q. a S. W., do ktorej sa zamiešal aj obžalovaný K. a W. sa dostal na zem, no akým spôsobom, tak to nevidela. Keď bol na zemi, obžalovaní K., D. a Q. ho bili. Obžalovaný F. W. nebil. Medzi tým ako sa bili, obžalovaný K. dal facku obžalovanému D., lebo si myslel, že je to D. J.. Následne s J. odišla z miesta, kde bili W., na vzdialenosť asi 10 m, na roh budovy, keď ho nechala a keď sa vracala od neho počula, ako matka obžalovaného K. hovorila, aby W.Ľ. nebili, pretože on za nič nemôže, pretože to bol J., ktorý obžalovaného K. udrel. Na to sa smerom ku J. rozbehli obžalovaní D., Q. a K.. Obžalovaného F. utekať smerom k nemu nevidela. Videla ako J. leží na zemi, keď prišla k nemu, niečo rozprával, no nerozumela mu, mal pri nose krv a chytila mu hlavu. Vtom ju niekto z neho strhol a už videla len to, ako nad J. stojí matka obžalovaného K. a obžalovaný K. si sadá na J. smerom k tvári. Sadol si mu niekde okolo pása, jeho matka mu hovorila, aby sa postavil a vtedy ako vstával, chytil poškodeného J. za oblečenie v oblasti hrudníka a buchol mu hlavu o betón asi 2-krát. Vtom počula ako niekto kričí, že idú policajti a keď videla svetlá prichádzajúceho auta utekala preč, utekali aj ostatní. Následne s obžalovanými Q., D., F., I. a D. sa stretli a odišli na byt D.. Na byte D. sa nehovorilo o tom, čo sa stalo v ten večer. Na druhý deň policajti zobrali obžalovaných K. a F.. Pred budovou polície sa rozprávala so I. a matkou obžalovaného K.. Tu matka obžalovaného K. začala rozprávať, že jej syn E. za nič nemôže, on nič neurobil, nikoho nebil, stál s ňou. Na to ona jej povedala, že predsa dobre vie, čo videla a prečo pred I. takto rozpráva a prečo klame. So I. sa neskôr o tejto udalosti rozprávala a I. sa jej pýtala, či nechce ísť zmeniť výpoveď, aby obžalovaný K. z toho nemal problémy s tým, aby sa nebála, že nebude mať z toho problémy, že sa to dá zmeniť. Uvedomila si však, že je to blbosť a odmietla to. Ďalej na otázku obžalovaného K. vypovedala, že J. pozná, v kritický večer s jedným kamarátom bola v blízkosti, kde s to všetko stalo, no v čase bitky už tam s kamarátom nebola, odišli skôr preč.

Táto svedkyňa obžalovanému K. na hlavnom pojednávaní, pri vykonanej konfrontácii potvrdila do očí, že videla, ako poškodenému J. dvakrát buchol hlavu o betón.

Svedkyňa E. K., matka obžalovaného E. K. vypovedala, že v kritický večer bola prítomná na Ulici letnej v Rožňave, za budovou Červeného kríža, kde obžalovaní spolu s poškodenými a dievčatami pili. Počas toho ako pili videla, ako poškodený J. udrel päťou jej syna zozadu do hlavy, na to jej syn udrel obžalovaného D., lebo si myslel, že on ho udrel. Na to poškodený J. odbehol od nich na vzdialenosť asi 10 m. Medzitým sa jej syn pobil s W., pritom spadli na zem. Obžalovaný F. vykrikol, že poškodený J. je nižšie a jej syn bije nevinného. Za poškodeným J. sa rozbehol prvý obžalovaný F., ktorý ho päťou udrel do tváre, tento po údere spadol a keď bol na zemi chytil ho a dvakrát mu buchol hlavu o zem. Vtedy keď bol poškodený J. na zemi, rozbehli sa k nim aj obžalovaní Q. a D.. Syn bol trochu vyššie, bil sa s W.. Po tom, ako obžalovaný F. buchol hlavou J. o zem, obžalovaní do neho kopali, nevedela povedať ktorý a do

ktorej časti tela ho kopal, lebo nebolo dobre vidieť, bol večer. Po bitke T. prišla k poškodenému J., chytila ho za hlavu, túto mu zodvihla a plakala nad ním. Obžalovaný F. plakal a začal hovoriť, že ho zabil. Ona ich ukludňovala, hovorila, že mu treba pomôcť a hneď na to prišli policajti, no ešte pred príchodom sa všetci odtiaľ rozutekali až na ňu, jej syna a W.. K poškodenému prišiel W. a jej syn, ktorý nad ním stál, no nechtyl ho, synovi povedala, že netreba s ním hýbať. Takto v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom nevyviedla, i keď priznala, že bola poučená, že má vypovedať pravdu, lebo sa bála. Myslela si, že obžalovaný F. sa prizná sám. Tvrdila, že ona nikoho nenahovárala ako má vypovedať.

Svedkyňa I. I., blízka priateľka obžalovaného K., vypovedala, že v kritický večer spolu s obžalovanými, poškodenými, T. a E. K. bola v Rožňave za budovou Červeného kríža, kde sa bavili a popíjali alkohol. Tam došlo ku hádke a konfliktu medzi obžalovaným Q. a poškodeným W.. Počas hádky obžalovaného E. K. zozadu udrel päťou do krku D. J., po údere sa obžalovaný K. otočil a dal facku obžalovanému D.. Hneď na to poškodený J. od nich utekal. Obžalovaný K. sa pustil do W., spadli na zem, obžalovaný K. mu sedel na hrudi, dal mu 2-3 facky, obžalovaný F. kričal, že bije nevinného a utekal za J., utekali za ním aj obžalovaní D. a Q.. Videla ako obžalovaný F. z pravej strany udrel J. do hlavy, ktorý stál oproti nemu, po údere J. spadol na zem - na bok. Keď bol na zemi obžalovaný F. chytil zo za tričko a raz mu buchol hlavu o zem - betón. V blízkosti poškodeného videla stáť obžalovaných Q. a D., no nevidela, že by aj oni ho fyzicky napádali. Na to W. sa dostal nejako od obžalovaného K. a utekal ku J., obžalovaný K. utekal za ním, keď boli asi 2 m od ležiaceho J., obžalovaný K. stiahol W. na zem, kde sa naťahovali. Potom bolo asi 2-minútové ticho a obžalovaný F. zakričal „jaj, ja som ho zabil“. Vtedy prišla za ňou J., ktorá tam tiež bola a opýtala sa jej, kto to kričal. Povedala jej, že to bol obžalovaný F.. Potom obžalovaný F. tiež kričal, že idú policajti a aby utekali. Pri poškodenému J. zostali W. a obžalovaný K. s mamou. Oni odišli na byt D., kde všetci povedali, aby sa rovnako tvrdilo na obžalovaného K., lebo tento už bol trestaný. Malo sa tvrdiť, že hlavu poškodenému o betón búchal obžalovaný K. a nie obžalovaný F.. Ďalej vypovedala, že po výpovediach na polícii prišla za ňou T. s plačom, že nemá čisté svedomie za to, ako vypovedala na obžalovaného K.. Pokiaľ ide o obžalovaného K. tvrdila, že tohto pri poškodenom J. nevidela celý čas, až do príchodu polície bola pri ňom. V kritický večer pila víno aj pivo, opitá však nebola, vnímala všetko. W. ani T. v blízkosti poškodeného nevidela.

Táto svedkyňa v prípravnom konaní tvrdila, že videla ako T. sedela pri hlave poškodeného J. a kričala, aby ho nebili, obžalovaní D., Q. a F. ho naďalej bili, na T. nepočúvali. Keďže na hlavnom pojednávaní vypovedala inak, na výzvu, aby odstránila rozpor uviedla, že to nevie zdôvodniť. V prípravnom konaní tiež netvrdila, že by bola videla, že obžalovaný F. poškodenému hlavu buchol o betón a to preto, lebo sa jej vraj vyhrážala T. a rodina F..

Svedkyňa F. Q., ktorá v kritický večer bola taktiež na kritickom mieste vypovedala, že počas toho, ako popíjali, videla, ako D. J. odzadu obžalovaného E. K. udrel alebo stiahol na zem, potom obžalovaný K. vstal zo zeme, chcel buchnúť D. J., aby namiesto D. udrel obžalovaného D., ktorý stál za ním. Videla, ako všetci štyria obžalovaní bežali za poškodeným J. a strhla sa hromadná bitka, všetci boli na kope, videla len jednu tlupu a počula ako D. kričí, že ho to bolí, aby s tým prestali. Medzitým, ako sa bili ona stade odišla preč, aby z toho nemala problémy. Ona s nimi nepila, lebo na druhý deň išla do roboty. Všetci boli mierne opití, najviac mali vypité obžalovaní K. a F.. Nevidela, že by sa tam bol bil obžalovaný K. s W..

Svedkyňa S. D., ktorá tak isto bola v kritický večer na kritickom mieste vypovedala, že počas toho, ako pili vznikla hádka medzi obžalovaným Q. a obžalovaným W. a pritom obžalovaného K. matka povedala, že jej syna udrel D. J. a na to obžalovaný K. dal facku obžalovanému D. nakoľko si myslel, že on ho udrel a následne sa všetci rozbehli za poškodeným J.. Nevidela, ako sa poškodený J. dosal na zem, nakoľko odišla niekde dozadu a keď sa vrátila videla poškodeného J. a všetci stáli okolo neho. Okrem obžalovaných stála tam I. I., O. T. a matka obžalovaného K.. Tiež videla ako T. drží D. hlavu na kolenách. Nevidela, ktorý s obžalovaných ako fyzicky napadol poškodeného J.. Potom keď sa stretli u nej na byte, nerozprávali o tom, čo sa stalo. Pokiaľ ide o J., táto v ten večer bola tam, avšak odišla ešte predtým ako vznikla hádka medzi obžalovaným Q. a poškodeným W..

Svedkyňa C. J., priateľka I. I., vypovedala, že v kritický deň prišla do Rožňavy za priateľkou I., večer šli vonku k budove Červeného kríža, kde prišli aj ďalší. Tvrdila, že konflikt medzi obžalovaným K. a poškodeným W. nevidela, nevidela ani ďalšiu bitku, pretože v tom čase, keď sa to malo diať, telefonovala s matkou za budovou a tento telefonát trval 20-25 minút. Keď dotelefonovala, počula ako niekto kričal

„jaj , ja som ho zabil“, prišla k I., ktorá stála vedľa obžalovaného K. a túto sa opýtala, že kto to bol, ona jej povedala, že to bol S. F.. Nevidela však nikoho ležať na zemi a nevidela ani prichádzať policajtov. Ďalej tvrdila, že T. pred rekonštrukciou, za prítomnosti I. I. s plačom im povedala, že nemá čisté svedomie, že sa trápi kvôli tomu, čo povedala na obžalovaného K. a keď tento dostane trest za D., nebude môcť kludne spať a že tiež robila intrigy. Tiež videla a počula ako sa rodina F. vyhrážala matke obžalovaného K..

Obžalovaní D., Q., F. a poškodený W. zhodne tvrdili, že svedkyňa J. nevy povedala pravdu, pretože v kritickom čase už tam nebola, preto nemohla nič vidieť ani počuť.

Svedok W. I., otec svedkyne I. I.J. vypovedal, že dcéra sa mu sťažovala, že sa jej vyhrážali, nepovedala konkrétne kto sa jej vyhrážal, ani akým spôsobom, no mala sa jej vyhrážať protistrana , na ktorej je T.. On to však neriešil, dcére ani nepovedal, aby o tom informovala políciu.

Svedok D. J., otec poškodeného D. J. vypovedal, že syn sa naďalej podrobuje liečbe, na udalosti sa nepamätá. Chodia pravidelne na lekárske vyšetrenia k neurológovi do Košíc, k psychologičke, berie pravidelne lieky.

Zo záznamu zo služby OO PZ Rožňava na čl. 411 a 415 vyplýva, že hliadka na miesto došla v čase o 22.30 hod., zaznamenala na zemi ležiaceho zraneného D. J., pri ktorom bol jeho kamarát S. W., ktorý mu pomáhal. D. J. na mieste mali zbiť E. K. a S. F. a tretia osoba presne nezisteného priezviska s menom L..

Z prečítanej zápisnice o rekonštrukcii a fotodokumentácie na čl. 273-328 vyplynulo, že rekonštrukcie sa zúčastnili obžalovaní, ich obhajcovia, znalec MUDr. P., poškodený W., svedkovia O. T., I. I., S. D., E. K., F. Q., za Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave Mgr. E. P., nezúčastnená osoba V. I. a dvaja figuranti - za obžalovaného K. , ktorý odoprel účasť na rekonštrukcii a za poškodeného J..

Poškodený W. pri rekonštrukcii popísal situáciu tak, ako vypovedal jednak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný S. F. pokiaľ ide o fyzický útok na poškodeného J. popísal v podstate tak, ako vypovedal, až na to, že tvrdil, že obžalovaný K. 2-krát udrel päťou do hlavy a následne 3-krát kopol do hlavy poškodeného J.. Tvrdil, že on poškodeného J. neudrel ani nekopol.

Obžalovaný ml. L. Q. pri rekonštrukcii tvrdil, že nevie ako sa poškodený J. dostal na zem, no spolu s obžalovanými K. a D. ho kopali do hornej časti tela.

Obžalovaný N. D. tiež tvrdil, že nevie ako sa poškodený J. dostal na zem, tak ako na hlavnom pojednávaní aj pri rekonštrukcii tvrdil, že obžalovaný K. sedel na ňom, videl ako sa mu hýbe ruka, no nevidel, či ho aj udrel. On 3-krát kopol ho do ňoh.

Svedkyňa O. T. tvrdila, že obžalovaný K. ako sedel na poškodenom J. chytil ho za oblečenie, zdvihol do takej výšky, že hlavu mal 30 cm nad betónovým podkladom a následne mu hlavu maximálne 2-krát buchol o betónový podklad. Podľa nej vtedy už mal byť v bezvedomí.

Svedkyňa E. K., matka obžalovaného K. tvrdila, že nevie ako sa dostal poškodený J. na zem, no celý čas sa jej syn bil s W. a k poškodenému J. sa ani nepriblížil.

Svedkyňa I. I. súhlasila s verziou E. K..

Svedkyne S. D. a F. Q. fyzický útok na poškodeného J. nevideli.

Obhajca obžalovaného E. K. - JUDr. O. K. s priebehom rekonštrukcie nesúhlasil, pretože bola vykonávaná za prítomnosti všetkých. Jeho námietku nezákonnosti vykonanej rekonštrukcie súd vyhodnotil, že je neopodstatnená, pretože nebola vykonaná v rozpore s ustanovením § 159 Trestného poriadku. Účastníci rekonštrukcie boli zákonne poučení.

Z lekárskeho správneho posudku z oboru chirurgie a traumatológie, výpovede znalca MUDr. S. P. vyplynulo, že poškodený J. utrpel viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy, zlomeninu pravostrannej

spánkovej kosti s pomliaždením ľavého spánkoveho laloku mozgu a poúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu s dobou liečenia najmenej 16 týždňov. Znalec konštatoval, že každá pomliaždenina mozgu s krvácaním do vnútrolebečných priestorov sa pokladá z medicínskeho hľadiska za zranenie ťažké, životu nebezpečné.

Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení u poškodeného J., tak pomliaždeniny hlavy a tváre vznikli po priamom tupom násilí malými tvrdými predmetmi o stredne silnej intenzite. Mohli vzniknúť po opakovaných úderoch päšťami, ako aj po kopnutiach a tieto zranenia si vyžiadali liečbu cca 10 dní.

Zlomenina pravej spánkovej kosti vznikla po priamom tupom násilí, pri kontakte s tvrdým plochým predmetom o silnej intenzite. Zranenie je v priamej súvislosti s pomliaždeninou ľavého spánkoveho laloka mozgu, s podlebečnicovým zakrvácaním. Tieto vznikli po nepriamom tupom násilí a to tzv. vákuovým efektom - náraz na pravú spánkovicu vymrštil mozog doľava, mozog pri náraze na druhostrannú spánkovicu vytlačil mozgovú tekutinu a vytvoril tak vákuum, ktoré mozog v tomto mieste čiastočne fixoval. Pri spätnom pohybe mozgu došlo k poškodeniu mozgovú tkanu, aj ku prerhnutiu ciev medzi mozgom a podlebečnicou, čo spôsobilo podlebečnicové zakrvácanie. Toto zranenie mohlo vzniknúť tak, ako to popísala svedkyňa T.. Podľa znalca je málo pravdepodobné, aby kopnutím botaskou z bezprostrednej blízkosti pri nefixovanej hlave bolo možné spôsobiť zlomeninu lebečnej kosti s druhostranným pomliaždením mozgu. Pri skákaní po hlave ako to tvrdil obžalovaný F. by charakter zranení bol celkom iný. Takéto jeho tvrdenie nevysvetľuje vznik zlomeniny lebky a vnútrolebečných poranení.

Znalec tiež konštatoval, že pri spontánnom páde zo stola je veľmi nepravdepodobné, aby si mohol udrieť bočnú stranu hlavy pre aktívnu svalovú koordináciu, podobne pri páde postrčením. Pri mnohonásobnom násilí vykonávanom obžalovanými mohlo dôjsť, či už po niektorom kopnutí alebo udretí päšťou do hlavy ku vzniku otrasu mozgu. Pri otrase mozgu je aktívna svalová koordinácia vylúčená a pohyblivosť hlavy tým zvýšená. Za takýchto podmienok a spôsobom ako to uviedla svedkyňa T., že obžalovaný K. ho chytil za šaty, jeho hornú časť, zdvihol do výšky 30 - 40 cm a jeho hlavou raz alebo 2krát udrel o betón, mohlo vzniknúť predmetné zranenie.

Znalec na hlavnom pojednávaní zotrval na popise mechanizmu zranenia - zlomeniny pravostrannej spánkovej kosti s poukazom na prvotný lekársky záznam MUDr. F., v ktorom okrem iného je popísaná aj pomliaždenina pravej spánkovej kosti s drobnými povrchovými odreninami, ktoré vznikli pri dopade hlavy na drobný štrk nachádzajúci sa na betóne. Takto odreniny by kopnutím vzniknúť nemohli, pretože pri kopnutí sú plošné odreniny. Vylúčil, že by zlomenina pravostrannej spánkovej kosti bola spôsobená kopnutím.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice na čl. 228-244 vyplynulo, že na rífových nohavičkách obžalovaného K., jeho sivočiernej šuštiakovej bunde a bielom pulóvi s čiernymi páskami, pravej topánke obžalovaného Q.Á. a pravej topánke obžalovaného F. bol zistený DNA profil ľudskej krvi, ktorý sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „D. J.“.

Z prečítaných znaleckých posudkov znalcov z oboru psychiatrie MUDr. S. Z. a Doc. MUDr. X. A. PhD. vyplynulo, že obžalovaní nie sú duševne chorí, sú trestne zodpovední. U obžalovaného E. K. zistili poruchu vývoja osobnosti s asociálnymi rysmi. U obžalovaného S. F. zistili nadužívanie alkoholu, avšak bez známok závislosti. U obžalovaného N. D. zistili subnormný intelekt a zneužívanie alkoholu bez známok závislosti. Podobne u obžalovaného ml. L. Q. zistili nadužívanie alkoholu, avšak bez známok závislosti.

Vina obžalovaného E. K. zo skutku pod bodom 2. bola preukázaná výpoveďami svedkov, ako aj listinnými dôkazmi.

Poškodený A. K. potvrdil, že v kritický večer obžalovaný ho fyzicky napadol a to tak, že ho najmenej raz udrel čelom do jeho tváre a následne päšťou do tváre, čím mu s pôsobil obojstranné pomliaždeniny tváre, okoloočnicovú krvnú podliatinu vpravo a odreninu na chrbte nosa. Obžalovaný ho napadol bezdôvodne. Po napadnutí bol na lekárskom ošetrení.

Aj vypočutí svedkovia K. N., W. X., J. X. a K. J. potvrdili, že to bol obžalovaný, ktorý v pohostinstve fyzicky napadol poškodeného K.. Vyplynulo to aj z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne N. D..

Z lekárskej správy na čl. 569 vyplynulo, že poškodený A. K. bol na lekárskom ošetrení dňa 25.10.2012 o 21.58 hod., kde uviedol, že bol v pohostinstve Belito fyzicky napadnutý, pri ošetrení bola zistená pomliaždenina tváre obojstranne, okoloočnicová krvná podliatina vpravo a odrenina na chrbte nosa. Doba liečenia u podobných úrazov je do 7 dní.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania, v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 2 ods.12 Trestného poriadku dospel k jednoznačnému záveru, že skutky sa stali tak, ako sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Na rozdiel od obžaloby súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania upravil skutok pod bodom 1., čo sa týka poškodeného D. J. tak, že všetci štyria obžalovaní opakovanými údermi pästou a kopnutím do hlavy mu spôsobili viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný K. mu spôsobil ďalšie tam popísané ťažké zranenie hlavy s dobou liečby doposiaľ, čím obžalovaní F., D. a ml. Q. naplnili znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona tým, že na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadli iného, v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20, keďže poškodili zdravie iného, s dobou liečenia najmenej 7 dní a obžalovaný K. zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Trestného zákona, keď mu spôsobili ťažkú ujmu na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods.3 písm.i/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona a obžalovaný E. K. konaním popísaným pod bodom 2. naplnil znaky výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona, keď v pohostinstve, teda na mieste prístupnom verejnosti fyzicky napadol iného.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný E. K. spáchal skutky tak, ako sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že celkové konanie obžalovaného bolo motivované v prvom prípade pomstiť sa za to, že poškodený J. ho mal predtým bezdôvodne udrieť.

Obžalovaný E. K. v prípravnom konaní využil právo nevypovedať. Na hlavnom pojednávaní, vychádzajúc zrejme z oboznámenia sa s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní, predovšetkým so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach, z ktorého vyplynulo, že na jeho rifliach, bunde a tričku bola nájdená krv pochádzajúca od poškodeného J., ako aj so znaleckým posudkom MUDr. P.Á., sa rozhodol vypovedať a podľa názoru súdu svoju výpoveď si prispôobil k týmto dôkazom tak, aby sa zbavil trestnej zodpovednosti tým, že tvrdil, že to bol práve obžalovaný F., ktorý poškodenému J. 2-krát alebo 3-krát udrel hlavu o betón, ako to vo svojich výpovediach popísala svedkyňa T. a ako znalec MUDr. P. určil najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku najzávažnejšieho zranenia a to zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti. Hneď na to malo prichádzať policajné auto a všetci sa rozutekali. Po tom ako sa všetci rozutekali pristúpil k poškodenému, čupol si k nemu, chytil poškodeného za hlavu a prisunul k sebe a práve vtedy sa krv poškodeného mala dostať na jeho odev. Toto všetko mali vidieť jeho matka a svedkyňa I., ktoré mali byť v bezprostrednej blízkosti.

Túto verziu obžalovaného K. však nikto nepotvrdil. Nepotvrdila to ani matka obžalovaného E. K.Á., ani jeho blízka priateľka I.. Svedkyňa E. K. na hlavnom pojednávaní tvrdila, že za poškodeným J. sa rozbehol obžalovaný F., ktorý keď ho dobehol udrel ho pästou do tváre, po údere spadol a keď bol na zemi 2-krát mu buchol hlavou o zem. Keď poškodený ostal ležať na zemi, jej syn len stál za ním - nechtyl ho, pretože mu povedala, že netreba s ním hýbať. Súd vzhľadom na závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ hodnotil jej výpoveď ako nevieryhodnú, pretože krv poškodeného by sa nemohla dostať na odev jej syna a pritom táto svedkyňa v prípravnom konaní, vo výpovedi ako aj pri rekonštrukcii túto skutočnosť netvrdila len s odôvodnením, že sa bála a myslela si, že obžalovaný F. sa prizná sám.

Svedkyňa I.K. I. na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný F. len raz buchol hlavou poškodeného J. o betón, v prípravnom konaní to však netvrdila, lebo vraj sa jej mala vyhrážať rodina obžalovaného F.. Súd taktiež výpoveď tejto svedkyne vzhľadom na rozporné tvrdenia v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní hodnotil ako nevieryhodnú. Táto svedkyňa ako blízka priateľka obžalovaného K. v snahe mu pomôcť, nahovorila zrejme aj svedkyňu J., ktorej výpoveď súd hodnotil tiež ako nevieryhodnú, pretože až nápadne rovnako vypovedala v určitých veciach ako svedkyňa I. a to pokiaľ tvrdila, ako niekto mal vykriknúť „jaj, ja som ho zabil“ a prišla za I., ktorej sa mala opýtať, že kto to vykrikoval a táto jej mala

povedať, že to bol obžalovaný F.. To isté tvrdila aj I., čo je v rozpore s ďalším tvrdením o tom, že poškodeného na zemi nevidela a nevidela ani prichádzať policajné auto.

Znalec MUDr. P.Š. v znaleckom posudku, ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní podrobne popísal mechanizmus vzniku najzávažnejšieho zranenia poškodeného J. a to zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloka mozgu a pórúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti laloka mozgu. Ako najpravdepodobnejší mechanizmus, vychádzajúc aj z lekárskej správy pri prvotnom ošetrení, kde boli zistené odreniny v oblasti spánku, určil úder hlavy na betón. O týchto úderoch ako jediná od samého začiatku trestného stíhania tvrdila len svedkyňa O. T. a práve podľa nej mal to byť obžalovaný K., ktorý udieral hlavu poškodeného J. o betón. Súd vychádzajúc zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, podľa ktorého boli nájdené krvné stopy poškodeného J. na nohaviciach, bunde a tričku obžalovaného K., nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti jej tvrdení. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že po týchto úderoch už ďalší útok na poškodeného J. zo strany obžalovaných vedený nebol. Z toho vyplýva, že poškodený J. krvácal po predchádzajúcich útokoch a preto súd vychádzajúc z týchto skutočností dospel k záveru, že toto zranenie mu nemohol spôsobiť obžalovaný F. tak, ako to popisoval obžalovaný K., jeho matka a priateľka, pretože na jeho odevu krvné stopy od poškodeného sa nenašli.

Pokiaľ ide o popísané mechanizmu vzniku najzávažnejšieho zranenia poškodeného J. znalcom MUDr. P., súd nezistil rozpory v písomne podanom posudku a výpovedi znalca na hlavnom pojednávaní, o ktorých tvrdil obhajca obžalovaného K., tento posudok súd považuje za presvedčivý a preto mal za to, že nie je potrebné vykonať kontrolné dokazovanie v tomto smere a preto návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania zamietol.

Konanie obžalovaných F., D. a ml. Q., ako to navrhol aj okresný prokurátor v záverečnej reči, súd kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania, či už samotného, čiastočného doznanie sa obžalovaných, ako aj výpovedi svedkov a záveru znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, podľa ktorého na topánkach obžalovaného Q. a F. bola nájdená krv od poškodeného J. vyplynulo, že títo kopali do poškodeného ležiaceho na zemi, čím mu spôsobili viacpočetné pomliaždeniny hlavy a tváre s dobou liečenia 10 dní.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2. súd vinu obžalovaného K. mal tak isto nepochybne preukázanú. Obranu obžalovaného, spočívajúcu v tom, že on poškodeného K. fyzicky nenapadol súd hodnotil len ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Táto bola nepochybne preukázaná výpoveďami vyššie uvedených svedkov, súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti ich tvrdení.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona a u obžalovaného K. aj § 41 ods.2 Trestného zákona.

Obžalovaný E. K. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, podľa správy zo Strednej obchodnej školy obchodu a služieb Rožňava bol na štúdium v školskom roku 2012/2013 podmienčne prijatý do 2.C triedy učebný odbor hostinský. Rozhodnutím riaditeľa školy však bol dňa 25.01.2013 vylúčený zo štúdia pre neospravedlnené hodiny, ktoré v tomto období mal 257. Jeho správanie počas štúdia bolo premenlivé, záviselo od okolnosti akú momentálne náladu mal. Mal problémy na vyučovacích hodinách, odmietal pracovať aj po výzve vyučujúceho. Na prvé vyučovacie hodiny a odborný výcvik pravidelne meškal. Počas prestávok a odborných akcií nevyvolával výtržnosti medzi spolužiakmi, vo všeobecnosti bol obľúbený. Podľa správy z Ústavu na výkon väzby v Košiciach, do ktorej bol dodaný 13.11.2012, na podmienky výkonu väzby sa adaptoval bez problémov a negatívnych prejavov. Úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil iba čiastočne. Nedovolennej činnosti sa nedopustil. Agresívne prejavy neboli zaznamenané. Podľa výpisu z ústavnej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, v čase od 01.10.2010 sa dopustil 16 priestupkov a to priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm.d/, priestupkov proti verejnému poriadku podľa § 47 ods.1 písm.c/ a jedného priestupku proti majetku podľa § 50 ods.1 Zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch. Doposiaľ bol 2-krát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 2T/18/2010 zo dňa 26.07.2010 bol uznaný vinným ako mladistvý zo spolupáchateľstva zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmienčným odkladom na

skúšobnú dobu 2 rokov. Keďže v dobe podmieneného odsúdenia spáchal ďalšiu trestnú činnosť, uznesením zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že sa neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov sa vykoná v ústavu s minimálnym stupňom stráženia (tento trest vykonáva od 10.04.2013 - viď spis 2T/18/2010 Okresného súdu Rožňava). Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 1T/111/2011 zo dňa 12.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 7To101/2011 zo dňa 01.12.2011 bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal 30.01.2012 v ÚVTOS pre mladistvých v Sučanoch.

Podľa ustanovenia § 38 ods.2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na ich pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa ods.7 citovaného ustanovenia, ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods.2 Trestného zákona na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa neprihliada.

V danom prípade obžalovaný E. K. dvoma skutkami spáchal zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu odňatia slobody postupoval podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady upravenej v § 41 ods.2 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšuje o 1/3-inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Podľa ustanovenia § 155 ods.1 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby je 10 rokov a dolná hranica 4 roky. Takýmto postupom dospel súd v danom prípade k trestnej sadzbe od 4 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov, v rozpätí ktorej sa určovala výmera trestu.

Súd pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Súd vychádzajúc z týchto úvah, s prihliadnutím na brutálny fyzický útok obžalovaného na poškodeného J., na spôsobený následok, na osobu obžalovaného - jeho doterajšiu násilnú trestnú činnosť to na jednej strane, na druhej strane na vek obžalovaného, ako aj na to, že t.č. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6,5 roka nepodmienečne, ktorý považuje za spravodlivý, objektívny a primeraný pre potreby individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaných činov pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže predchádzajúci nepodmienečný trest vykonal v ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Obžalovaný S. F. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne. Je slobodný, doposiaľ bol raz súdne stíhaný ako mladistvý pre prečin výtržníctva. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/121/2010 zo dňa 15.10.2010 bol uznaný vinným z tohto prečinu a podľa § 101 ods.1 s použitím § 98 písm.a/ Trestného zákona bolo podmienene upustené od jeho potrestania so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Skúšobná doba mu uplynula 15.10.2011.

Obžalovaný N. D. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je slobodný, doposiaľ bol raz súdne trestaný ako mladistvý pre prečin krádeže a to v roku 2007, bolo u neho podmienene upustené od potrestania, v skúšobnej dobe sa osvedčil.

Obžalovaný ml. L. Q. podľa správy z miesta trvalého bydliska v obci sa dlhodobo nezdrzuje a podľa správy od Mestského úradu v Rožňave, v meste Rožňava nie je prihlásený k trvalému ani prechodnému

pobytu. Podľa správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave jeho priamu starostlivosť zabezpečuje matka, otec mu zomrel. V školskom roku 2012/2013 pokračuje v príprave na povolanie na SOŠ v Spišskej Novej Vsi v učebnom odbore so zameraním na stavebné práce. Je žiakom 2. ročníka, v registri sociálnej kurately je vedený od roku 2006 z dôvodu, že sa dopustil konania so znakmi trestného činu. Súdne trestaný nebol, ale bol riešený v rámci priestupkového konania za priestupok proti majetku. Posledný pohovor s matkou bol 03.05.2010, kedy matka uviedla, že nemá vážne výchovné problémy so synom. Podľa správy zo Strednej odbornej školy v Spišskej Novej Vsi v školskom roku 2012/2013 je žiakom 2.A triedy v učebnom odbore montér suchých stavieb. Je komunikatívny, kamarátsky, rád vyrušuje na hodinách, je málo aktívny na vyučovacích hodinách, má primerané správanie v škole. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností, po zohľadnení u obžalovaného D. k poľahčujúcej okolnosti, spočívajúcej v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval a k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.h/ Trestného zákona, keďže spáchal viac trestných činov, súd mu uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu, mal za to, že takto uložený trest zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu.

U obžalovaného S. F. poľahčujúca okolnosť zistená nebola, bola zistená len priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm.h/ Trestného zákona a vychádzajúc z ustanovenia § 38 ods.4 Trestného zákona, podľa ktorého ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o 1/3-inu. Keďže trestná sadzba pri prečine podľa § 364 ods.1 Trestného zákona je až na 3 roky, uložil mu trest v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu. Mal za to, že takýto trest zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu a v budúcnosti mu zabráni v páchaní podobnej trestnej činnosti.

U obžalovaného ml. L. Q. súd prihliadol na poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm.j,/l/ , ako aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.h/ Trestného zákona a vychádzajúc z ustanovenia § 117 ods.1 Trestného zákona, podľa ktorého sa trestné sadzby odňatia slobody znižujú na polovicu, uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka. Takto uložený trest by mal zabezpečiť jeho prevýchovu a nápravu.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd uložil obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému D. J. škodu - bolesť podľa znaleckého posudku MUDr. P. t.j. za 20 bodov á 15,38 Eur = 307,60 Eur (5 bodov pomliaždeniny tváre s povrchovými odreninami, 15 bodov pomliaždenina ľavej ušnice) a obžalovanému E. K. zaviazal uhradiť mu bolesť za 205 bodov á 15,38 Eur = 3.152,90 Eur (35 bodov zlomenina pravej spánkovej kosti, 85 bodov pomliaždenie ľavého spánkoveho laloka mozgu a 85 bodov podlebečnicové zakrvácanie). Za škodu zodpovedajú v zmysle § 420 ods.1 Obč.zákona. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému K. povinnosť uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 3.569,29 Eur - náklady spojené s liečbou poškodeného J. a zaviazal ho uhradiť Zdravotnej poisťovni Dôvera škodu vo výške 27,11 Eur - náklady spojené s lekárskeým ošetrením poškodeného K., za ktorú zodpovedá v zmysle § 420 ods.1 Obč.zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je

poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.